

Écht reizen

Te land, ter zee en in de lucht

Door Alphons Overbeek »

— We reizen zo veel dat we lijken te zijn vergeten hoe bijzonder het is om je van het ene naar het andere oord te verplaatsen. Jammer, vindt Alphons Overbeek: tijd voor een ode aan het ware reizen over land, zee en in de lucht.

We schrijven 1969. Boeing, de vliegtuigbouwer uit het land van onbegrensde mogelijkheden, lanceert een gevaarte van ongekende afmetingen en met een magisch nummer: 747. Er passen 524 passagiers in – onvoorstelbaar, 524 zweterige lichamen per vlucht, allemaal naar verre en doorgaans zonnige bestemmingen waar ze alras worden opgevangen in vakantie-dorpen en hoteltorens. De brullende en deels twee verdiepingen tellende 'jumbojet' baarde aldus eigenstandig een nieuwe maatschappelijke *species*: de massatoerist.

Hoe het vervolgens gaat.

De Concorde kwam en ging, we boeken massaal online en lekker goedkoop tickets naar steeds verdere bestemmingen waarvan we de naam niet kunnen uitspreken en niet weten waar het ligt.

In al dat geweld zijn we ergens onderweg iets kwijtgeraakt.

Wat is er gebeurd met ons oer-gevoel dat de kop opsteekt als we in glossy magazines lezen over droom-

bestemmingen en – contradictoir genoeg als 'onontdekt' gepresenteerde – hotelletjes waar moeder de vrouw eigenhandig elke ochtend de eieren onder haar kippen vandaan tovert om ze voor te zetten aan de half uitgeslapen en in wit linnen gestoken gasten?

Een reis als staat van zijn.

Dat gevoel wordt op zijn zachtst gezegd wat dunnetjes zodra we ons melden onder de bordjes bij de douanecontrole op onze nationale luchthaven, waarop monter en in *real time* staat vermeld dat we binnen veertig minuten aan de beurt zijn om ons van zowat al onze kleding te ontdoen én de oplaadsnoertjes én het flesje water én, zeker, óók onze schoenen, en ons vervolgens moedeloos prepareren voor een drieste visitatie onder het toezien van duizend andere wachtenden.

Op een of andere manier draagt

het niet bij aan het gevoel van veiligheid, maar dat kan ook komen door de aanblik van de knikkebol-lende beveiligingsmedewerker die apathisch naar het scherm met de tot abstracte werken omgetoverde koffers en tassen staart.

Reizen, wil ik maar zeggen, is niet meer wat het geweest is. Niet dat het verdwenen is.

Het ware reizen heeft zich slechts teruggetrokken op een eilandje dat uitsluitend bevaarbaar is voor mensen die de juiste koers kunnen houden. Er bestaan, om het anders te zeggen, wel degelijk prettige alternatieven voor low cost carrier en all-inclusive resort. Maar die zijn niet een-twee-drie op de sites te vinden die u bij elke aangeklikte hotelkamer melden dat deze 'op dit moment door 84 anderen wordt bekeken'.

Ik neem u mee te land, ter zee en in de lucht.

Nº. 1 Per luchtballon

Om in de lucht te beginnen: waarom kiest u niet voor een zintuiglijke beleving van uw reis, voor een trip per luchtballon? U reist immers staand in de mand, uw neus in de wind. Niet naar zelfverklaard luchtballon-walhalla Cappadocië, waar dagelijks inhoud wordt gegeven aan de jarentachtigslager '99 Luftballons' – de horreur. Liever begeeft u zich naar het boeddhistische tempelcomplex rond Pagan. U kent het niet? Dat bedoel ik. Pagan – ook wel Bagan – ligt namelijk onwaarschijnlijk fraai aan de Irrawaddy. In Myanmar. En daaromheen: een surreëel ensemble van godshuizen dat kilometers ver uitgespreid in een verder nagenoeg ondoordringbaar oerwoud ligt. Waarmee het door u gekozen vervoermiddel ook praktische meerwaarde krijgt: sommige tempels zijn nagenoeg niet op een andere manier bereikbaar dan via uw ballon.

U dankt de reis aan een zekere Brett Melzer. Die Australische avonturier bleef ergens eind vorige eeuw in

– toen nog – Birma hangen en tikte daar een luchtballon op de kop. Inmiddels bestiert hij een bescheiden vloot van zestien ballonnen met westerse piloten die uitgeslapen genoeg zijn om u om vijf uur in de ochtend te trakteren op een vlucht over het immense gebied, waarop de eerste zonnestralen lange schaduwen tekenen. Met een flesje champagne na de landing en een prettige tocht per jeep terug naar het hotel vanaf de – ongewisse – landingsplek, voor 400 dollar per persoon.

» BALLOONSOVERBAGAN.COM

Nº. 2 Per zeppelin

Of opteer voor de meest statige manier die de mens zichzelf ooit heeft toegestaan – een reis per zeppelin? Vergeet de brandende Hindenburg, dat is bijna een eeuw geleden en sindsdien is alles aan die vliegende sigaar veranderd, behalve de ongenaakbare ervaring om vrijwel geruisloos op een kruishoogte van een paar honderd meter en met een beschaafd tempo over de aarde te zoeven.

Omdat het een Duitse uitvinding betreft – van aristocratische allure bovendien, van Graf Ferdinand von Zeppelin – vliegt u voor de gelegenheid over de Bodensee, het zuidelijkste en meest bezongen deel van ons buurland. Zo'n reis bestaat uit ruim

twee uur lang ronddobberen in de frisse Alpenlucht nadat u vanaf een charmante zeppelinhangar langzaam bent opgestegen. U glijdt over rank gesneden zeiljachten en verbaast omhoogkijkend *Braunvieh* over de Zwitsers-Duitse grens.

Een zen-beleving die tegelijkertijd de adrenalinieklieren kietelt, wat kost zulks?

Welnu: u en uw geliefde betalen elk 810 euro, en uw kinderen betrekken, mits maximaal 12 jaar oud, hun eigen stoel in de gondel voor zo'n 650 euro per hoofd.

➤ ZEPPELINFLUG.DE

Nº. 3 Per Ghan

Sinds de nachttrein met couchettes deze winter vrijwel in heel Europa is afgeschaft – te dure tickets, te lege treinen, te krappe stapelbedjes – is de lange treinreis weer uitsluitend iets voor de liefhebber. Die kan aanmonstren bij niet meer dan een handvol reisorganisaties, voor een rodeloperbehandeling op het perron en onaardse geneugten aan boord. Zelf reed ik ooit een deel van het traject van de Oriënt-Express: Venetië-Parijs – een onwerkelijke ervaring, in pak met das aan tafel schuiven om daar door obers in livrei te worden voorzien van allerlei exquise gerechten terwijl de nacht buiten valt over voortrazende bergweiden: dat idee.

Maar ook de *grand voyage* per trein kent buitencategorieën en daarom stel ik u de Ghan voor, de trots van de Australische spoorwegmaatschappij die heel klassiek Great Southern Rail heet. Hij rijdt van Adelaide naar Alice Springs – en desgewenst door naar Darwin: in dat geval slingert hij als een sissende zilveren slang vier dagen en drie nachten lang nagenoeg onafgebroken dwars door de Outback. Genoeg tijd om in uw Platinum Service cabin 'The Wild Shore' te herlezen en af en toe de *room-*

service te vragen om een nieuwe Australian Gold zonder ijs. Vergeet dus die Oriënt-Express (of de Blue Train in Zuid-Afrika of de Royal Scotsman in Schotland): uw reis is 'echter'. En niet voor iedereen weggelegd: voor twee tickets dient u een kleine tien mille opzij te leggen. Enkele reis.

➤ TRAVELESSENCE.NL

Nº. 4 Per Sea Cloud 2

U gruwet van cruiseschepen en dat is doorgaans terecht – op volle zee is het toerisme geworden tot een liquide variant van het filevliegen rond zelfs de meest bescheiden luchthavens. U weet dat reizen over de wereldzeeën dient te voelen alsof u in uw eigen jacht verblijft. Voor u rolde de Sea Cloud 2 van de helling. Een klassiek ogende maar eind vorige eeuw in Hamburg gebouwde en dus *meticulous* uitgevoerde driemaster waarmee u zich bijvoorbeeld laat laveren tussen St. Barths, Antigua en ander Caribisch fraais – als het even kan met de wind in alle drieëntwintig zeilen.

Zorgt u er wel voor dat u een van de twee 'owner suites' boekt – elk 27 vierkante meter groot met alles wat u zich thuis ook zou wensen. Vandaaruit stapt u kort gebroekt (dat mag hier gewoon) het dek op of verpoost zich in de bibliotheek of de bar. Zelf had ik ooit het genoegen om te gast te zijn op de voorganger van de Sea Cloud 2; de Sea Cloud. Weinig wind toen, des te meer *neat Scotch* en diens gevolg uitbundig meerstemmig zingen met entrepreneurs van over de hele wereld. Op het achterdek. In een zoele bries onder de Caribische sterrenhemel. Onbe-

taalbaar – het is ook niet echt chic om over geld te beginnen. Vooruit, voor de compleetheid: een weekje in zo'n suite zet u ruim twintig mille terug. 'Van haven tot haven', zoals het eufemistisch heet: uw vluchten komen daar dus bij.

SEACLOUD.COM

TEMPUS MAGAZINE

Nº. 5 Per DC-4

Het kan nog spannender, uiteraard. Per klassiek vliegtuig op privéreis over het Afrikaanse continent. Dat kan binnenkort dankzij een uit de hand gelopen project van filmer Philippe Tammes. Die producent van de VPRO-serie 'Beagle' over de ontdekkingsstochten van Darwin (opgenomen aan boord van een replica van diens boot met de hondennaam) zag op een vliegveldje in Zuid-Afrika een oude DC-4 Skymaster staan, kocht het ding en is het nu aan het renoveren, met drie vrienden die al even begeistert zijn over het project als Tammes zelf. Binnenkort biedt hij met zijn bedrijf Flying Dutchman Expeditions wereldwijd vluchten aan op bestelling.

Tammes belooft een ultieme reiservaring in zijn 'mobiele erfgoed' – dat betekent: van oord naar oord volgens de intercontinentale lijndiensten uit de tijd van Albert Plesman zelf met *oudervetsch* ronkende motoren en veel tussenstops op exotische oorden wegens tanken, hier en daar een safari en veel culinaire en culturele uitspattingen. U reist in een bescheiden gezelschap van gelijkgestemden. Die net als u niet zeuren over een fooi hier en daar overigens; als stoelprijs rekenen de vliegeniers, als hun DC-4 eenmaal opgepoetst is, tussen de 20 en 30 duizend euro, uit en thuis – de reis zal zo'n twee weken duren.

FLYINGDUTCHMANFOUNDATION.NL